

VIOLÈNCIA
DOMÈSTICA

Tema del dia

BALANÇ DE L'EQUIP D'ATENCIÓ A LA VÍCTIMA DEL MINISTERI DE SALUT

44 casos nous de maltractaments

El servei també ha atès entre el gener i l'agost 38 usuàries més que continuen de l'any passat, algunes de les quals han tornat després d'abandonar ■ La gran majoria requereix ajut econòmic, psicològic i legal

D. MORENO
Andorra la Vella

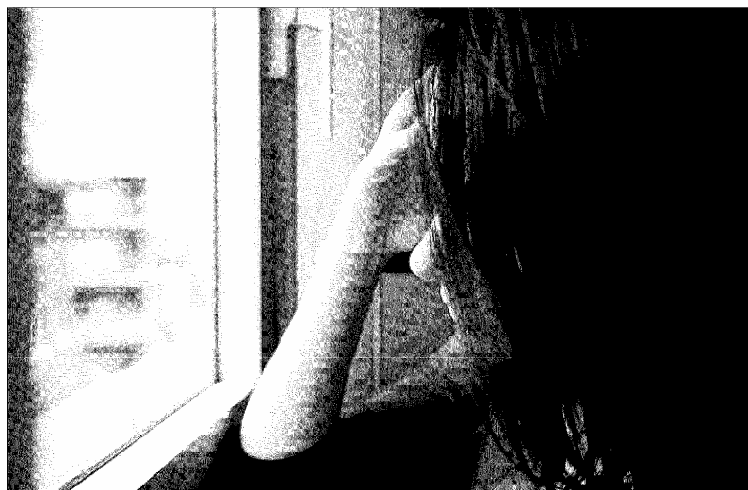
Casos nous i d'altres que retornen. L'equip d'atenció integral a la víctima de violència domèstica ja fa pràcticament dos anys que va començar a treballar i, en aquest temps, les professionals que hi formen part (educadores socials, treballadora social, psicòloga, jurista) ja han comprovat que acudir un primer cop a l'equip no significa que les dones ja estiguin preparades per trencar el vincle amb l'agressor. Entre el gener i l'agost s'han atès 44 casos nous i 38 que provenen de l'any passat (quan se'n van comptabilitzar 92). Però algunes de les 38 dones amb qui es va començar a treballar el 2007 van decidir al seu dia trencar el procés. I ara hi han tornat. Tal com comenta Silvia López, la treballadora social de l'equip, "les dones tenen microcrisi, quan hi ha una baralla forta, una agressió, activen els recursos per tallar la relació" però, després, s'ho repensen.

La majoria de casos que arriben al servei impulsat pel ministeri de Salut i Benestar ho fan per la via policíaca, quan ja hi ha hagut una intervenció. Hi ha un primer contacte que de vegades es queda només en això. Amb les que tenen les forces i la voluntat de continuar es comença un pla de treball que ha de durar el que duri la recuperació. "Les demandes més freqüents de les dones són problemes econòmics, seguiment psicològic, assessorament jurídic". En el que va d'any, la psicòloga ha fet 133 visites, la jurista 57 d'assessorament legal i s'han aprovat 32 prestacions econòmiques periòdiques.

ELS MALTRACTAMENTS

Un dels lligams és la qüestió econòmica. Perquè malgrat el 80% de les dones ateses treballen fora de casa, moltes són víctimes de maltractament econòmic. "Arriben fins al punt de no veure ni els diners de la seva nòmina", assegura López. El maltractament que totes pateixen és el psicològic sumat, molt sovint, "al físic de baixa intensitat. Una empena, un pessic". I habitualment l'agressor també intenta aïllar-les socialment i controlar-les. Un 8%, a més, ha patit abusos sexuals.

REPORTATGE LES CONSEQÜÈNCIES DE LA VIOLÈNCIA

Sovint les víctimes creuen que són elles les que provoquen la violència de la parella.

FERNANDO GALINDO

El llarg cicle

D. M.
Andorra la Vella

No jutjar. I establir un vincle. Que sàpiguen que tindràn un acudir si és que ho necessiten. I esperar que tornin. Perquè hi tornaran. "La violència no és puntual, si és puntual són dones que ja no vindran aquí, és una cosa cíclica", exposa la treballadora social. El cicle l'il·lustra la psicòloga de l'equip, Elsa Rodríguez. Després de la tensió, la violència, arriba "la lluna de mel". "Ella la complau, és encantador, amorós i aquest cicle les enganxa", explica Rodríguez. És el temps en què ell assegura que canviarà. Però al final el vincle s'ha de desfer perquè "totes les dones que vénen aquí tenen un límit i quan la situació traspasa el seu límit protegir-se és el primer". Hi ha els recur-

Hi ha un temps en què l'home les convenç que canviarà

Recuperar l'autonomia i l'autoestima és clau

sos d'acollida temporal i l'equip també ajuda a buscar pis si és que és la dona qui ha de marxar.

El perfil de la dona que acudeix és molt divers. Hi ha funcionàries i professionals liberals també dones de fer feina. I fedat, malgrat que la mitjana és d'uns 34 anys, comprèn dels 16 anys de la més jove als 74 de la més gran. La joventut sorprèn. Però Silvia López afirma que la idea d'un amor romàntic equivocac encara és molt vigent. Pensar que l'amor t'ha de fer patir o que la gelosia és un signe d'estimació. "Vas als instituts i perdura. Potser sí que hem aconseguit independitzar-nos però continuen enganxades a aquestes idees". Per combatre-ho hi haurà novament tallers de prevenció de conductes abusives a les escoles.

Convivre amb un agressor deixa moltes conseqüències. La feina de

l'equip culmina quan les dones són autònomes. Més enllà de qüestions materials el vessant psicològic és fonamental. L'agressor s'encarrega de fer desaparèixer l'autoestima i també de culpabilitzar la parella fins al punt que la víctima, explica Elsa Rodríguez, "pensa serà culpa meua, que dec haver fet". Tanmateix, també hi ha usuàries que defensen que el seu home només és violent quan beu i "és un treball que hem de fer. Explicar-les que l'alcohol no és la causa de la violència". També s'ha de treballar la relació amb els fills. I és que "en una casa que hi ha hagut violència s'estableix una manera de fer que no és la més adequada ni per a les mares ni per als menors".

L'equip és conscient que hi ha molts casos que no afluïren. I per això dediquen esforços a millorar la col·laboració amb tots els estaments implicats. Però també són conscients que si la dona no vol poca cosa s'hi pot fer. Només recordar que estan a l'edifici de Clara Rabassa o al telèfon 18001818.